

bemærkningerne til beslutningsforslaget, udtalte hun, at hun ville fremsætte forslag derom.

På den anden side skal man jo være forsigtig med for mange oplysninger fra diverse offentlige registre. Der er noget, der hedder følsomme oplysninger, og de må ikke kunne misbruges. I forbindelse med behandlingen af skattestyrelsesloven i efteråret 1995 foreslog skatteministeren en meget vid adgang til at samkøre registeroplysninger, men det blev ikke til noget. Forslaget blev trukket tilbage, bl.a. efter protest fra Venstre, fordi det var for vidtgående. Derimod var der i finanslovsforliget for 1995 en vedtagelse om dette emne, og jeg forstår egentlig ikke helt, at man ikke blankt siger ja fra regeringens side til dette beslutningsforslag, som jo netop er yderst moderat formuleret, og som egner sig til at blive indarbejdet både i særlovgivning og i selve registerloven.

Men Venstre vil altså være villig til at støtte dette beslutningsforslag.

John Vinther (KF):

Jeg afslører jo næppe nogen hemmelighed ved at sige, at i Det Konservative Folkeparti har vi altid været en dyb bekymring for, hvad registre kan bruges til, eller rettere hvad de kan misbruges til. Derfor har vi altid, og det er vi sådan set stadig, været meget tilbageholdende med at gå ind i en positiv debat om samkøring af registre.

På den anden side finder vi det også særdeles anstødeligt, at nogle, men det er forhåbentlig få, er i stand til uretmæssigt at opnå en ydelse fra det offentlige, blot fordi det offentlige ikke er i stand til at kontrollere, om de pågældende har anden indtægt. Jeg erkender, at den eneste effektive måde at komme misbruget til livs på, er ved at samkøre de relevante offentlige registre, ikke blot når der er mistanke om misbrug, men måske også som en mere automatisk kontrol.

Derfor kan vi støtte det beslutningsforslag, som Fremskridtspartiet har fremsat. Imidlertid ønsker vi ikke, at der skal åbnes op for de helt store sluser. Det offentlige skal ikke have adgang til at samkøre registre efter forgodtbefindende, og det vil være en forudsætning for konservativ støtte til et eventuelt lovforslag, at muligheden for at samkøre registre opbygges efter en model, hvor det er Folketinget, der i hvert enkelt tilfælde skal give lovhjemmel til samkøringen, altså at det er Folketinget, der ved en lov specifikt anfører, under hvilke omstændigheder samkøring kan finde sted. På den

måde har Folketinget hele tiden kontrol med udviklingen.

Vi vil omvendt ikke kunne tilslutte os en adgang til at samkøre registre, hvis det blot sker i form af en bemyndigelse til en minister i en tilfældig lov. Det skal ikke være sådan, at den til enhver tid siddende regering administrativt kan samkøre de registre, som regeringen nu engang finder for godt at samkøre.

Under den klare forudsætning kan Det Konservative Folkeparti altså støtte beslutningsforslaget.

Anne Bastrup (SF):

Hr. John Vinther holdt en interessant ordførertale. Hr. John Vinther sagde, at det handlede om særlovgivning, og at man skulle kigge på, om det var nødvendigt med samkøring, men endte alligevel med at støtte, at man går ind i selve registerlovgivningen, og i hvert fald, således som beslutningsforslaget er formuleret, giver bemyndigelse til i det omfang, det skønnes nødvendigt, at samkøre.

Jeg synes simpelt hen, at tingene er rodet godt og grundigt sammen. Da jeg så arbejdsministeren i fjernsynet her for et par måneder siden, hvor hun med forargelse i stemmen sagde, at man ikke som i Norge havde mulighed for at samkøre bl.a. arbejdsløshedsunderstøttelse med de øvrige registre inden for den kommunale forvaltning, herunder skatteforvaltning, undrede det mig, fordi jeg havde den klare opfattelse, at vi, jeg tror, det var i 1991, rent faktisk fik vedtaget muligheden for at samkøre i det omfang, de enkelte ministre fik ryddet op og fik et lovforslag igennem i Folketinget. Jeg har altså indtrykket af, at det hul, som arbejdsministeren tilsyneladende nu ønsker at dække over, er en meget lille detalje i de muligheder, som arbejdsministeren og socialministeren i øvrigt har, for i skatteforvaltningen at få samkørt overførselsindkomster med andre former for indtægter.

Jeg er fuldstændig enig med fru Lissa Mathiasen i, at vi har en lovgivning om offentlige myndighedsregistre, og at vi skal fastholde den som en rammelovgivning. Hvis man så finder nogle enkelte problemer, må man løse dem i særlovgivningen.

SF kan under ingen omstændigheder støtte det her forslag.

Samtidig vil jeg tillade mig at undre mig over, at netop Fremskridtspartiet, som går ind for individets fuldstændig totale og aldeles frie ret